

■ CHEFREDAKTÖR
OCH ANSVARIG UTGIVARE
Karolin Johansson
063-15 55 01
karolin.johansson@ltz.se

■ NYHETSCHEF
Catarina Montell
063-15 55 30
nyhetschefen@ltz.se

■ FÖLJ OSS ÄVEN I DE HÄR KANALERNA...

... Facebook

facebook.com/ltz.se
Gilla oss, tipsa oss, läs de senaste nyheterna och kommentera våra artiklar.

... Twitter

twitter.com/ltzse
Läs det senaste från din kommun i Jämtlands län.

... Webben

På ltz.se hittar du de senaste nyheterna, sportens direktsända matcher och mycket annat.

... E-tidningen

Läs papperstidningen i digitalt format. Du kan bläddra, förstora och läsa tidigare utgåvor. Du läser den via ltz.se eller vår e-tidningsapp, den ingår i din prenumeration.

Missa inget!

Lokala nyheter snabbare, enklare och tydligare

Ladda ner ltz.se som app!
Finns på App store och Google play.

Aktivera ditt konto

PLUS När du har aktiverat ditt konto på ltz.se får du tillgång till e-tidningen, allt plus-innehåll på webben samt specialutgåvor av e-tidningar. Du får även rabatt på direktsända matcher.

Hon laddar batterierna vid Storsjöns strand

KROKOM Redan när vi bokat tid för en intervju med Lina Hallebratt inser vi att det är en person med andra vanor än de flesta av oss.

I stället för en adress efter en gata eller väg, så kommer gps-kordinater till den plats där vi ska träffas, vid hennes tältkåta vid Storsjöns strand.

Redan 2011 när Lina, född och uppväxt i Trångsviken, studerade i Lofoten fick hon under en toppbestigning en tanke som fastnade.

– Det bara klickade till i skallen och jag bestämde mig för att cykla tillbaka till Jämtland när jag var färdig. Det blev starten på ett liv där hon ständigt sökt nya utmaningar och äventyr, även om hon vänder sig mot just ordet äventyr.

– Jag är en friluftsmänniska och trivs med att vara ute i naturen, men jag sökte aldrig utmaningar som skulle göra mig till äventyrare. Nu har så många använt det ordet om mig så jag har börjat vänja mig.

Cykelturen hon gjorde tillsammans med hunden Vega, som hade botten med Lina i Lofoten, tog omkring en månad:

– Jag hade aldrig gjort någon längre cykeltur och köpte en begagnad cykel och cykelkärra inför hemfärden. Vi gjorde många stopp och vandrade många dagar under turen hem.

Året efter gjorde hon sin första långa tur, först på skidor och sedan cykel:

– Redan medan jag var i Lofoten hade jag bestämt mig för att göra en skidtur längs hela fjällkedjan och det krävdes mycket planering av utrustning, mathållning och annat.

Då, för tio år sedan, fanns inte mycket skrivet om turen, så hon fick planera den själv från början.

– Jag minns att jag vid ett tillfälle gick till gymnasalen i bygdegården och lade ut alla kartor på golvet, för att planera en rutt och var jag skulle deponera mat. Jag hade bestämt mig för att inte åka den vanliga leden, utan så nära norska gränsen som möjligt. Jag tror att jag fortfarande har rekordet i att åka sträckan på längst tid.

När Lina nådde Trekröset fanns hennes pappa där och tog tillbaka skidutrustningen och lämnade cykelutrustning till Lina.

– Ja, skidfärden till Trekröset var ju egentligen bara halva sträckan, som jag sedan fortsatte på cykel runt Sverige.

”Världen är inte bara god, den är vacker också”, konstaterar Lina Hallebratt.

FOTO: MARIUS RÖLLAND

”**När jag kollade så sprang en liten hund in i tältet och ner i min sovsäck. Jag blev livrädd för att få rabies, för så fort jag rörde mig morrade hunden.**

Lina Hallebratt

Tanken som Lina haft inför sin halvårslånga tur, på skidor och cykel, var att den skulle bli hennes första och enda långa tur.

– Jag hade tänkt plugga när jag kom tillbaka, men redan efter en månad kände jag att jag ville mera och pluggandet sköts på framtiden och har ännu inte startat.

Därefter har det blivit turer på skidor, till fots och med kajak många gånger, ibland flera gånger per år och Lina får ibland svårt att hålla isär vilka episoder som tillhör vilken vandring. Men från första turen efter ”Sverige runt”, har en händelse etsat sig fast och påverkar henne än i dag.

– Jag åkte till Spanien för att klättra och bodde i tält under tio veckor. En natt hörde jag något i absiden och trodde att det var en råta. När jag kollade så sprang en liten hund in i tältet och ner i min sovsäck. Jag blev livrädd för att få rabies, för så fort jag rörde mig morrade hunden.

Hunden stannade hos Lina och följde henne på klätterturer och vägrade lämna henne. Efter att ha kontrollerat med befolkningen i området så visade det sig att hunden länge hade varit en gatuhund så den fick följa med Lina till Sverige. Några veckor efter hemkomsten föddes tre valpar varav en är hunden Bounty, som nu ofta är med på Linas resor.

Antalet turer hon gjort på olika sätt är imponerande stort, eller vad sägs om följande:

- Pilgrimsvandringen Camino de Santiago.
- Pyreneerna från Atlanten till Medelhavet.
- Cykel genom Frankrike, Belgien och Nederländerna.
- Från norr till söder över Korsika.

Här vid köksdelen bakade Lina en sockerkaka, på sitt stormkök, när vi anlände för intervjun.
FOTO: TORBJÖRN OHLSSON

Bounty är ofta med på Linas resor.
FOTO: PRIVAT

- En alpvandring genom Italien, Slovenien, Österrike, Tyskland, Schweiz, Liechtenstein, Frankrike, Monaco.
- Trippelbandet, det vill säga att under samma år åka skidor från Trekröset till Grövelsjön, paddla längs svenska kusten från Svinesund till Haparanda och vandra från Trekröset till Grövelsjön.
- Pacific Crest Trail, en vandring i västra USA, från mexikanska gränsen, genom Kalifornien, Oregon och Washington, upp till

- Kanada. Vandring i öken, djupa skogar, höga berg och vulkaniska toppar.
- Korsat både Cypern och Kreta efter en sammankopplad led som Europeiska vandringsförbundet skapat.
- Cesta Hrdinov SNP och Karpaterna. En vandring genom länderna Slovakien, Tjeckien, Polen, Ukraina och Rumänien.
- Cape Wrath Trail och West Highland Way, en vandring över skotska högländerna.

- Trots alla tusen mil som

Lina har färdats på olika sätt och minst 1500 tältnätter så har hon inte drabbats av någon olycka eller annan incident förrän i fjol:

– Jag skulle paddla runt Östersjön och när jag hade paddlat efter finska kusten och kände att färden snart var slut beslöt jag mig för att fortsätta.

Färden gick längs Estland, Lettland och Litauens kust för att sedan övergå till cykel mot Svarta havet, och därefter fortsatt paddling.

– När jag hade cyklat en vecka och fortfarande var

kvar i Litauen blev jag överfallen i tältet. En drogprövad person försökte råna mig. Han kom med en grov gren och slog sönder tältet och slog även mig, så jag fick handen bruten på några ställen. Det var mycket obehagligt och jag larmade polisen medan personen jagade mig.

Hon är mycket tacksam för alla som hjälpte henne i den svåra situationen.

– Jag fick hjälp från flera olika håll, så att jag fick med mig all utrustning tillbaka till Sverige och kunde så småningom komma till Östersunds sjukhus och bli opererad.

Händelsen satte sina spår hos Lina och det tog flera månader innan tryggheten i tältet återfanns igen.

Efter några månader i Sverige åkte Lina i väg för att fortsätta den avbrutna färden.

– Jag cyklade genom Tyskland och följde floden Donau till Svarta havet och till Turkiet. När jag kom fram till Istanbul, skulle jag skulle börja paddla, men vid grekiska gränsen slog coronan till och jag fick avbryta igen.

Nu finns mycket av hennes utrustning kvar i Turkiet, men planen är att återvända och paddla genom Europa och hem till Sverige igen. En utmaning som hon inte vet när den kan starta och hon räknar med att det kommer att ta ett och ett halvt år.

Minnen och upplevelser från alla turer är givetvis oändligt många, men en sak återkommer hon till.

– Det är möten med alla människor och jag har insett att världen är god. Jag har mött många oerhört fatiga personer, framför allt i Östeuropa, men jag har blivit inbjuden till deras hem för att få duscha och äta middag många gånger.

Sedan har skönheten, med alla vackra soluppgångar och nedgångar satt tydliga spår.

– Världen är inte bara god, den är vacker också.

I Rumänien fick hon också se en stor del av landets djurliv.

– Jag träffade nog på ett tjugotal björnar, mängder med vildsvin och två vargar.

Nu hoppas Lina att coronan snart försvinner så att hon kan återvända till Turkiet och fortsätta den avbrutna resan, men säger samtidigt:

– Det kan ju dröja och då får nog fjällkedjan ett nytt besök av mig, tills jag kan åka vidare.

Torbjörn Ohlsson